

ДІЛО

ВІХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ:
Львів, Ринок ч. 10, П. пов.
Конто пост. шаш. 143.322.
Адреса для телеграм:
„Діло“ Львів.
Головний Редактор прий-
має від 11—12 год. перед-
полуднем.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 5-60 зол.
Чвертьрічно 15-00 „
Піврічно 30-00 „
Річно 60-00 „

ЗА ГРАНИЦЮ: В Америці 1 долар,
Франції, Італії, Бельгії 20 фр. фр.,
Італії 7-80 зол., Німеччині 7-80 зол.,
Швейцарії 5 шв. фр., Чехословач-
чині 30 ч. к., Румунії 150 лей, Бе-
гарії 7-80 зол., Австрії 7-80 зол.,
Швейцарії 5 шв. фр.

Телеф. Редації: 29-41.
Друкарні: 29-28.

В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІ-
СТРАЦІЇ

ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
20 сот.

Місяць грудень --- місяцем календаря „Криниця“.

Подасмо до загального відома, що з огляду на численні замовлення календаря „Криниця“, які з деяких частин краю починають напливати вже в більших кількостях, рішили ми обнизити порто висилки, так, як нас са-
мих при численніших висилках дешевше порто коштує, і замість 50 сотиків, будемо рахувати тільки 30 сотиків. У цей спосіб календар коштує враз із портом лише зол. 2-10.

Ця обнижка обов'язує нас тільки на час масової висилки календаря аж до відклику, правдоподібно тільки на місяць грудень.

Спеціально надається наш календар на передсвяткові дарунки. І не по-
винно бути ні одній українській хаті, де не було би календаря „Криниця“.
Отже місяць грудень це місяць закупу календаря „Криниця“.

Французькі комбатанти за порозумінням з Німеччиною.

Нагінка французької преси.

ПАРИЖ, 27. 11. ПАТ. Адміністраційна рада союзу колишніх комбатантів подякувала пос. Гітлера за засування канц. Гітлерові і німецьким широтним колам становища французьких комбатантів. Рада уповажнила президію вдер-
жувати далі взаємини з німецькими комбатан-
тами.

„Журналь де Деба“ пише, що це рішення викликало великий острах у Франції. Тактика Гітлера, безпосередньо впливати на французь-
ку опінію та вносити роздвоєння у французьке громадянство, osiągaє вже перші успіхи. Це є

можливе тільки при повнім засліпленні людей, які довіряють підступним маневрам і тимчасим допомагають Гітлерові. Тому ці люди беруть велику відповідальність перед Францією.

Деякі щоденники накликають комбатантів вдержувати взаємини і не відкидати німецької оферти. „Капіталь“ нарікає, що німецька про-
паганда приносить у Франції великі успіхи і захоплює визначних осіб. Автор остерігає пе-
ред цєю акцією і застерігає, щоб її завданням ві-
добрати моральні сили Франції та внеможли-
вити військову оборону.

Франція мусить заключити союз.

„Матен“ подає звіт з промови Гебелса, яка доповнює заяву Гітлера. Хід думок такий:

Чи Франція схоче чи ні, мусить погодитися з Гітлером. Неможливе, щоб не дійшло до по-
розуміння між двома народами, провідниками

сучасної цивілізації. Такому великому народо-
ві як німці годилося скласти заяву зі заперече-
нями піти на поступки: Франція налго інтелі-
гентна, щоб хотіла ускладнювати життя собі і
іншим.

Англія затрівожена францусько-більшевизьким союзом.

ЛОНДОН, 27. 11. ПАТ. Мін. Саймон склав у палаті лордів у справі більшовизько-фран-
цуського союзу таку заяву: Думаю, що можемо

довіряти урядовим заявам французького мін.
закордонних справ, яке заперечило існування
такого союзу.

Окупація Сари спровокує Німеччину.

Відомий історик і член Французької Ака-
демії Люї Бертрай помістив статтю в щоденни-
ку „Ла Прес“, в якій пише:

Можлива окупація Сари французькими вій-
ськами на домагання Ліги Націй була би про-
вокацією Німеччині і довела би до війни. Від-
повідно часу Німеччина намагалася наблизити-
ся до Франції. Однак Франція постійно від-
мовлялась від порозуміння. Заходи Бріана по-
розуміти з Німеччиною під умовиною, що Ні-
меччина признається до відповідальности за

спричинення війни, були смішними і німецька
нація не могла прийняти таких умовин.

Німеччина окружена тепер ворогами і тому
Гітлер збрівсь від стін до голів.

Автор побоюється, що до союзу між Фран-
цією і Німеччиною не дійде тому, що Франція
не має національного уряду. Французький уряд
під впливами таємних сил, які мають свій інте-
рес, щоб вдержати воєнний стан між Фран-
цією і Німеччиною.

Заступник Гітлера їде до Парижа.

БЕРЛІН, 27. 11. ПАТ. Між політичними ко-
лами кружляє погослода, що до Парижа виїде
позабором заступник Гітлера фон Гес з Рібен-

тропом. Покищо урядові круги не потвердили
цієї вістки.

Уступки Франції для Польщі.

ВАРШАВА, 27. 11. ПАТ. Вчора мін. Бек
приймає французького амбасадора Лявша,
який передає міністрові Бекові ноту французь-
кого уряду в справі східного пакту. Незалежно
від уступок Франції польський уряд розгляне
французьку ноту у приватній дусі. Сподіюється,
що на найближчій сесії Ліги Націй мін. Бек зу-
стріється у Женеві з мін. Лявелем і обговорить
проект східного пакту.

„Журналь де Деба“ пише, що Франція
дає на уступки Польщі. Тому пакт буде див-
ною змішанною. Інцидент з послом Аршембо
про союз між Францією і СССР не проминє без
відомому. Тому тепер роблять заходи, щоб

заспокоїти європейську прилюдну опінію.
„Л'Евр“ пише, що відповідь Польщі не буде
ані скоро ані прихильна. Варшава підожде з
відповіддю на вислани подорожжі фон Рібентро-
па до Парижа. „Ле Жур“ пригадує, що поль-
ська преса не подає ніяких покаянь.

Німецька преса зрукує покищо згодати
своїх кореспондентів з Парижа і Варшави, як
Польща прийме французьку ноту. „Національ-
пайтунг“ заперяє, що французька нота зрада-
кована у приватній тоні. Франція вичисляє ко-
ристи, які матиме Польща, коли приступить до
східного пакту. Однак уряд просить, щоб
Польща дала остаточну відповідь.

Фабрика хемічних виробів О. Левицька і С-ка

У ЛЬВОВІ, вул. КОРДЕЦЬКОГО ч. 51.
Телефон 60-04. ПКО 503-881

поручає и ласи і вироби найкращої якості

Пасту до взуття „Елегант“ терпентин.

Пасту до взуття „Елегант“ воскову

Пасту до підлоги „Французька маса“

Віск комбінований до підлоги

Васеліну до шкіри

Синку до білля

понадкову і коронову

Шварц до чоbit. — Віск шевський. — Смола шевська.

НЕПОВАЖНІ СТУДЕНТСЬКІ АВАНТУРИ ЧИ ПОЛІТИЧНА ГРА?

Львів, 27. листопада 1934.

Від суботи йдуть у Празі демонстрації чесь-
ких студентів проти тамошнього німецького уні-
верситету, а що й німецькі студенти не сидять
за партою, то столиця Чехословаччини перетворил-
лася раптом у терен бою двох університетів. І —
як звичайно у таких випадках буває — сама
причина конфлікту досить марна, широкій за-
гал навіть про неї не знає, а з ходом подій відхо-
дить вола теть-завсім на задній план.

Річ іде про історичні чеські відзнаки, які до-
сі переховувались у німецькому університеті у
Празі та які міністерство освіти хотіло перенести
до архівів університету чеського. Ректор німець-
кого університету на це погодився, але спротиви-
лись німецькі студенти, які добилися у цьому
образу їх високої школи. Остаточно для рятунка
престижу німецького університету прийшло до
такого порозуміння, що ті істинні ректор ні-
мецького університету передав безпосередньо
чеській школі, лише міністрові освіти, а чеський
університет згодився дати рекompенсату німець-
кому архівові у постаті якихось інших партійних
пам'яток.

Справа нібито зліквідована, а проте наробила
страшенно багато шуму, тим голоснішого й полі-
тично небезпечнішого, що Чехословаччина ото-
чена з півночі, заходу й півдня — німецьким
морем. Німецька преса гостро накинута на
чеський уряд, закидаючи вже цілому чеському
народові низький рівень культури, у Відні пішли
античеські демонстрації, а в самій Празі відпо-
сини загострились постільки, що з одного боку
на арену виступили комуністи, засі скористати
з усякої нагоди, та почали громити німецькі й
жидівські склади, з другого боку — захиталась
вн нішня чесько-німецька коаліція, завдяки якій у
німнішому чеському кабінеті засідають також
два міністри німці. У німецькій пресі появилася
уже звістка, що вся авантюра була проосто спро-
вована чеськими народними демократами Кра-
маржа, які хотять розбити чесько-німецький
блук і довести до реконструкції кабінету на од-
норозній чеській платформі. Це булаб посередня
демонстрація також проти мін. Бенеша, прихиль-
ника чесько-німецького внутрішнього порозу-
міння і навіть толерантної внутрішньої націо-
нальної політики.

Значайна річ, що в очах усього непримирно-
го й ексцезивного націоналізму потрібна не
тільки явнебудь політична нормалізація відно-
син між державною більшістю та національною
меншістю, але й потрібна культурна толеран-
ція, документована на терні чесько-німецьких
відносин фактом існування у Празі двох універ-
ситетів: чеського й німецького. Тут варто прига-
дати, що університет у Празі — чеський універ-
ситет — оснований 1348 року Карлом IV, був у
1882 році поділений на університет чеський і
німецький: такий стан теж залишався за Ав-
строї, а чехи, віданскавши свою державність, та-

кож залишили німецький університет незаторкеним (очевидно, історичну назву Карлового університету має чеський університет). Крім німецького університету у Празі існують ще дві високі німецькі школи у ЧОР, а саме політехніка у Празі і Брілі, та взагалі мають там німці від першого дня існування Чехословаччини такі самі широкі можливості культурного розвитку, які мали перетини: 3289 народних шкіл, 93 середніх шкіл, гімназій та реальних, 94 фахових шкіл, 28 торговельних (статистика з 1929 р., нині майже незмінна) і загалом три високі школи, — це факти, які гарно свідчать про чеську національну політику, про державний розум чеських керівників, які не використовували свого упривілейованого становища на те, щоб нищити існуючі вже на їх землі освітні й наукові осередки німецької науки й культури.

Коли тільки проголошено відроджену чехословацьку державу, розляглися голоси, що між чеськими й німецькими студентами будуть білки. Ті білки дійсно бували і в Австрії і після її упадку. Але ніхто з політиків, з поважних керівників народу й держави, до серця їх собі не брав.

бо було б дуже сумно, колиб студентські темпераменти, студентські методи вияву своєї думки та студентський підхід до політично-культурних справ був рішачим для національної політики. І тому ані німецька ані чеська культура на неоповажних спорадичних студентських авантюрах у Празі не терпіла і не терпить. Аргументом небезпек студентських авантур можуть поховати лише ті, які взагалі шукають якогонебудь аргументу, щоб обмежити чужі національно-культурні ставиці та щоб залишити вільне поле розвитку лише одній науці, лише одній культурі.

Очевидно, що всяку найдрібнішу причину можна використати для якихось політичних цілей. Але це залежить уже від чинників чисто політичних і від їх тенденційної гри. Здається, що останні праські студентські авантури не матимуть далекоїдучих політичних наслідків: в усякому разі чеський уряд має за собою той моральний капітал, що крім чеського існує у Чехословаччині також нечеське високе шкільництво і що також нечехи мають у Чехословаччині змогу плекати рідну культуру в високошкільних національних осередках.

Суспільні шаблі.

Стаття п. Льва Ясінчука, голови Союзу Українських Приватних Урядовців Газетини (СУПРУГА), заторкує одну з найбільших наших нинішніх болячок, які є однією з найбільш „дражливих“ тем внутрішнього українського життя: відносини у приватних українських установах. Однак млемо враження, що ш. авторові залежало у цій статті передовсім на популяризації СУПРУГ-и і тому він торкнувся тої теми лише мимоходом, досить побіжно. Всеж, ми звертаємо увагу саме на ту частину його міркувань, на ненормальні речі, що виривають на ті українського службовицького життя, та вважаємо, що це дуже добра вихідна точка для дискусії на цю тему, якій радо дамо місце. Самі теж своєчасно вернемося до цієї теми. — Прим. Ред.

ДРАБИНА УКРАЇНСЬКИХ ПРАЦІВНИКІВ.

Нераз посміхаємося, коли почуємо ін прочитаємо закид у сторону українського громадянства про існування „буржуїв“ у його рядах. Якщо це трапляється прилюдно, тоді доказуємо, що ми вбога нація, всіх нас зрівняла нужда й політична доля, словом — у нас нема виразних суспільних шаблів. Щонайвище у святочній хвилині проголошуємо для „меншого брата“, що його треба „підтягнути“ на вищий шабел, пібіти туди, де стоїть промовець, однак річ іде тоді про рівень освіти чи товариських форм. Якже по суті вигядає справа українського громадянства? Не будемо торкатися питання суспільних верств у загально-прийнятому розумінні, маленької нашої „дліотократії“, нечисленних дідинів чи ще нечисленніших родин, що підкреслюють свої шляхотські традиції. Зате звернемо увагу на своєрідні „суспільні шаблі“, що виростають на драбині українських працівників.

Не будемо займатися відношенням державних службовиків української національності до службовиків українських установ. Воно здебільша згрідливе, легковажне. А не будемо займатися цим тому, бо цей тип уже виріс: адже державних службовиків українців шораз менше і швидко зовсім не стане.

Серед українського службовицтва є вже чимале число різнородних звань. Здавалося би, що всіх їх об'єднують дві основні риси: ані всі українці й усі служать виключно своєму народові, працюючи в українських приватних установах. Тому й шаблів між собою вони не повинні би творити, хоча по суті їхньої праці вони очевидно займають різні становища. На жаль так воно не є.

СУМІШКА СЕЛЯНСЬКИХ ПОГЛЯДІВ І МІСЬКИХ НАВИЧОК.

Часто повторюємо фразу, що ми „селянська нація“. І це правда. З малими виїмками — ми здебільша селянського походження. У нас і до сьогодні такі уподобання, звички, такі погляди на багато справ як у селянина. А в цього селянина багато справ вирішується під кутом практичності, радше позитиву, — може навіть особистого. Хто напр. може виказати більше тих засобів, що приносять хочби тільки особисту користь, той здебільша у більшіше пошані, цей здобуває більший голос, більше послуху, поваги. Крім цього, під впливом міського життя, ми мимохіть доходимо до таких поглядів і звичок, як їх мають наші сусіди. Мимоходом кажучи, буваємо теж такі непослідовні, що зміємо рішуче осуджувати шкідливі системи, що їх хтось заводив для нас, але одночасно докинуватися на ті погані системи, як на познаний авторитет.

Ця пригадка початкового характеру нашого суспільного зрізничування дасть нам змогу зрозуміти не одне явище серед рядів наших українських працівників, такі свої українських установ. Посторонній громадянин — чи вони орудують власними верстатами праці, чи вони на державній службі — того навіть не помічають. Ім і в гадку не приїде, що серед українських приватних працівників бувають доволі замітні різниці; що основою цих різниць не є інтелектуальний рівень, фактове знання чи вислід праці, але рід праці і — дорід з неї. Хто працює в багатшій установі, хто має вищу платню, цей часто вважає себе кращим, кориснішим; цей часто глядить на кожного з меншою платнею, чи з біднішою установою, як на щось менше вартного, дарма, що вони всі живуть на утриманні свого народу і для того народу працюють.

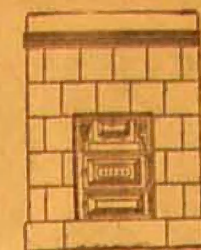
ШАБЛІ НЕОПРАВДАНОЇ ЗАРОЗУМІЛОСТІ.

Якби так ті, що почувують себе на вищому ступні, станули там дійсно силою своєї вишости, справності, якій ніхто інший і ніколи не в силі дорівняти, то ще можна би як-так оправдати таке вивищування себе. А то бувають зверхники, що владять і роблять себе більшими, ніж вони дійсно є, а на ділі живуть працею і соками мізку своїх підчинених. Дехто з них і словом не закінється, що думка, яку він голосить це чужа думка, чужа ідея, чужа праця. Тому такі „величі“ воліли би, щоб все навкруг них діялося безіменно, тому й самі стараються звести своє оточення службовиків до анонімової сірої маси, забуваючи, що своє ста-

ДРУКАРНЯ „ДІЛО“
Львів, Ринок 10. Тел. 29-26.
Виконує швидко і солідно всілякого
роду друкарські роботи
по найдешевших цінах!

Демонстрації студентів у Празі.

ПРАГА, 27. 11. ПАТ. Вчора рано чеські студенти уладили в будинку виділу права велике віче, в якому взяло участь 600 осіб. Обговорювали справу звороту відзак німецького університету чеському університетові Карла. Підчас віча надійшла вістка, що ректор німецького університету переслав віданки до міністерства освіти. По-

Печі і кухні

нафлеві шамотові, першої якості — поручає по цінах конкуренційних

30/83 2-3

Петро Рогатинський

Львів, вул. Косцюшка ч. 1 а
Тел. 39-93 приймає всякі репарації і очищування печей зі садні.

новище вони досягнули не раз тільки через те, що обставини зложилися для них так щасливо.

Та мало того: нерідко буває, що ті, які мають вже вищі платні, бажують ще всяким способом не допустити до того, щоб інші, хочби як працюючі, заслужені, могли колинебудь наблизитися до них своїми платнями.

Отже, чи є у рядах українського службовицтва суспільні шаблі?

Прийдеться відповісти притакуючо. Вірніше кажучи, це не є ніякі суспільні шаблі, тільки шаблі фанфаронади й зарозумілості. Це наш своєрідний витвір, зроджений також і на тлі впливів чужинного виховання.

Не треба й окремо вказувати на те, що цей обсяг шкідливий не тільки для співжиття великої української службовицької родини, але й для українських установ, для вислуду праці у них. Такі нездорові погляди й відносини шкідливо впливають також на товариське життя. Коли українські клуби світять пустками, то між іншим однією з головних причин — безперечно ці нібито існуючі „шаблі“.

ЗРІВНАННЯ ШАБЛІВ У СПІЛЬНІЙ ПРОФЕСІЙНІЙ ОРГАНІЗАЦІЇ.

На щастя — наявно можна помітити, що службові різниці, що „шаблі“ затираються у тих працівників, що об'єднуються в одній професійній організації, в нашому випадку — у Союзі Українських Приватних Службовиків. В якій іншій проф. організації українських інтелектуальних працівників з мішаним звань члени не почувують себе так на одній площині, а не на „шаблях“, що в СУПРУГА. Тому вступати в ряди цієї організації це обов'язок кожного українського умового працівника. Колиж службовицькі шаблі шкодять самій видатності праці, розбуджують негодування, почуття пониження, зависть, а навіть ненависть, то саме громадянство повинно в інтересі власних установ вимагати від своїх працівників, щоб вони були членами українських професійних організацій. Недавно ми прочитали у польських часописах про потребу професійних організацій з урядом, згорі. Нема сумніву, що це були би не тільки по душі польські організації, але й із польським верховодством. І тоді кожний український працівник став би примусово членом цієї „професійної“ організації та піддержував би її своїми вкладками. Але для своєї — то або грошей нема на вкладку, або „вона нічого не дає“, або йому, великому достойнякові, там не по нутру. Пора схаменутися та згуртуватися всім, що працюють у приватних установах, у кріпкій професійній організації, якої завданням мусить стати усунення аномалій у службовицьких відносинах.

Лев Ясінчук.

Протичеські демонстрації у Відні.

ВІДЕНЬ, 27. 11. ПАТ. Протинімецькі демонстрації в Празі викликали обурення німецьких студентів у Відні. Вчора вночі в університеті дійшло до бурхливих протичеських демонстрацій. Осторожні владоси усунули студентів з університету, які зібралися на Рінгштрассе. Їх поліція ро-

звінула. Частина студентів пішла до друкарні Верная, де друкуються чехофільські щоденники „Дер Таг“ і „Ді Штунде“. Одаче їх поліція теж розігнала. Інша група пішла під будинок чеського посольства. Поліція арештувала кількох студентів та відігнала їх до бічних вулиць.

Югославія замкнула кордон.

БЕРЛІН, 27. 11. ПАТ. „Дойче Альгемайне Цайтунг“ повідомляє, що Югославія замкнула несподівано в неділю вечором малий прикор-

донний рух з Австрією. З Югославії можуть перейти тільки ті особи, які мають спеціальні перепустки військової влади.

Австрійські війська на кордоні Югославії.

„Дейлі Геральд“ повідомляє, що на кордон Югославії надійшли змобілізовані відділи війська і Гаймверс з Відня. Личів і Бюргенлянд.

Австрійський уряд концентрує військо з огляду на напружену політичну ситуацію.

Українські послы до законодавчих установ Канади.

(З нагоди 40-ліття життя українців у Канаді).

За весь час 40-літнього життя в Канаді українські послы спромогли вибрати дванадцять своїх послів до провінціальних легіслатур і до домініального парламенту Канади. Деякі з цих послів були вибрані і по кілька разів з тих округ, у яких українські поселенці живуть компактною групою, або в переважачим числі.

Нижче подаю імена всіх вибраних дотепер українських послів і дати їх вибору в хронологічному порядку.

1) Андрій С. Шандро — 17. квітня 1913 року, був вибраний послом до союму провінції Альберти з округу Гвітфорд (Whitford) Альта. Його вибір уневажнили через деякі зловживання під час виборів, однак його вибрали поновлю 15. березня 1915 року. Дня 7. червня 1917 року А. С. Шандра знову вибрали послом до союму Альберти з тої самої округи через акалямацію, з тої причини, що був у військовій службі. Дня 18. липня 1921 року А. С. Шандра вибрали ще раз послом до союму Альберти з тої самої округи, але його вибір уневажнили через зловживання під час виборів. Це перший посол, вибраний українцями в Канаді, і мабуть перший український посол у британських домініях. Слід згадати, що А. С. Шандро — це бувший москвофіл і до українства ставився неясно.

2) Т. Д. Ферлей — 6. серпня 1915 року, був вибраний послом до союму провінції Манітоби з округу Гімлі (Gimli) Ман.

3) Н. А. Григорчук — 29. червня 1920 року, вибраний послом до союму провінції Манітоби з округу Етелберт (Ethelbert) Ман. Дня 18. липня 1922 року Н. А. Григорчука вибрали вдруге послом до союму провінції Манітоби з округу Етелберт. Дня 28. червня 1927 року Н. А. Григорчука вибрали втретє послом до союму провінції Манітоби з округу Етелберт. Дня 16. червня 1932 року Н. А. Григорчука вибрали четвертий раз послом до союму провінції Манітоби з округу Етелберт, Ман.

4) Д. Якимішак — 29. червня 1920 року, вибраний послом до союму провінції Манітоби з округу Емерсон (Emerson) Ман. Дня 18. липня 1922 року Д. Якимішака вибрали вдруге послом до союму провінції Манітоби з округу Емерсон.

5) Василь Федун — 18. липня 1921 року, вибраний послом до союму провінції Альберти з округу Вікторія (Victoria) Альта.

6) Н. В. Бачинський — 18. липня 1922 року, вибраний послом до союму провінції Манітоби з округу Фішер (Fisher) Ман. Дня 28. червня 1927 року Н. В. Бачинського вибрали послом до союму провінції Манітоби з округу Фішер вдруге. Дня 16. червня 1932 року Н. В. Бачинського вибрали послом до союму провінції Манітоби з округу Фішер втретє.

7) Михайло Рощейкий — дня 18. липня 1922 року, вибраний послом до союму провінції Манітоби з округу Гімлі (Gimli) Ман.

8) Михайло Черногус — дня 10. липня 1923 року, вибраний послом до союму провінції Альберти з округу Гвітфорд.

9) Михайло Лучкович — дня 14. вересня 1926 року, вибраний послом до домініального парламенту в Оттаві з округу Вегревил (Vegreville). Альта. Дня 28. липня 1930 року М. Лучковича вибрали вдруге послом до домініального парламенту в Оттаві з округу Вегревил.

10) Ізидор Горещкий — дня 19. червня 1930 року, вибраний послом до союму провінції Альберти з округу Гвітфорд (Whitford) Альта.

11) Петро Міський — дня 19. червня 1930 року, вибраний послом до союму провінції Альберти з округу Вікторія (Victoria) Альта.

12) Д-р Ю. Драган — дня 19. червня 1934 року, вибраний послом до союму провінції Саскачеван з округу Келвінгтон (Kelvington) Саск. У провінції Саскачеван живе найбільше число українців і довго вони змагалися, поки врешті вдалося їм здобути одно місце в легіслатурі у місті Ріджайні.

Сьогодні українці мають шістьох своїх представників у законодавчих установах Канади: Лучкович — посол домініального парламенту; Бачинський і Григорчук — послы манітобської легіслатури; д-р Ю. Драган — посол саскачеванської легіслатури; Горещкий і Міський — послы альбертійської легіслатури.

На 56 різних народностей, які живуть у Канаді, українці щодо чисельности стоять на третьому місці. (Перше місце займають англійці, або точніше: люди англійської мови) друге займають французи. Точне число українців у Канаді годі подати, але додумуємося, що є нас около 350.000. Ми могли би вибрати бодай вдвоє більше число українських представників до законодавчих установ у згаданих трьох провінціях Канади, якби всі українці були свідоми й об'єднани. Та не треба перетягати струни! Коли взяти на увагу, що до Канади їхали вбогі і в більшості неграмотні емігранти, які перші дві десятиліття мусіли присвятити на те, щоб розглянутися кругом себе, устаткуватися, пристосуватися до нових обставин, забезпечити себе і свою родину матеріально, пізнати себе на широких степах серед чужих людей, — то й те, що досягнуто дотепер у Канаді, заслуговує на признання.

Як маєте під руками подрібну мапу Канади, задайте собі труду і відшукуйте всі ті округи, з яких вибирали і вибирають українських послів. Ті округи замешкують українці збитою масою, або в переважачим числі. В таких округу

Новий Самеуправний Закон

(Друге справлене і доповнене видання)

Ціна тільки: зол. 0-30
(з поштовою пересилкою 0-95 зол.).

Хто надішле належність складанню П. К. О. 5-4-096 тому негайно вишле нижчазначу Адміністрація „Діла“, — Львів, Ринок ч. 10.

гах українці проявляють громадське життя і в інших ділянках. Стараються удержувати українських учителів у державних школах, вибирають своїх шкільних і муніципальних урядовців, мають свої гарні церкви й народні доми, які носять різні назви, а в цих домах ведуть свою працю різні просвітні товариства, драматичні й співацькі гуртки та удержують українські рідні школи. В таких округах українці задержують свою традицію і не так легко асимілюються. Тому таке поселення великими громадами виходить канадійським українцям на велику користь.

Вінніпег, Ман., 28. X. 1934.

Михайло Кумка

3 церковних справ.

З ПОБУТУ АП. ВІЗИТАТОРА В ПЕРЕМИШЛІ ІМЯНИНИ ЕПІСКОПА Й. КОЦИЛОВСЬКОГО

Апостольський візитатор с. Іван Гудечка прибув до Перемишля 22. ц. м., щоб пригланувати відносинам у тутешній дієцезії. М. ін. 26. ц. м. відвідав тутешню духовну семінарію.

Дня 25. XI. тутешня мужеська українська державна гімназія улаштувала свято в честь свого Патрона св. Йосафата, на яке дирекція заведення запросила обох тут. єпископів і візитатора о. Гудечку. Всі три достойники явилися на це свято, при чому о. візитатор сидів між двома нашими єпископами. При кінці свята гімназійний катехит о. Голінський виголосив промову, звернену до обох єпископів, а спеціально до єпископа, єпископа Йосафата Коциловського, а в другій половині своєї промови, виголошеної з початку по українськи, звернувся в латинській мові до о. візитатора, якому зложив привіт від молоді, родичів та учителів заведення. О. візитатор не відповів на цей привіт.

Тут варто ще зазначити, що в неділю 25. XI. ц. р. рано відправив єпископ Лакота торжественну Службу Божу з нагоди імення єпископа Йосафата. Церква була виповнена по береги всіми верствами нашої суспільности.

Вкінці треба ще подати, що представники всіх громадянських установ під проводом д-ра Загайкевича зложили єпископові Йосафатові побажання з нагоди його імення, і то на спеціальній аудієнції.

Р.

ФЕЙЛЕТОН „ДІЛА“ З 29. ЛИСТОПАДА 1934.

Д-Р ЄВГЕН ОЛЕСНИЦЬКИЙ.

34

СТОРІНКИ З МОГО ЖИТТЯ.

На Каянівській вулиці на третьому поверсі була для тих, що мали там приступ, справдішня нова школа, яка вводила нас у світ нових принципів і нових поглядів.

В моїм житті не мав я доби таких рішучих еволюцій у світогляді, яку пережив я як студент перших двох літ університету під впливом Івана Франка.

Була в нього тоді вже гарна бібліотека, з якої користалась молодь його кружка; в бібліотеці тієї знаходили ми те, чого деінде тоді в Галичині не можна було дістати: Вістник Європи, Отечествоні Записки, твори Шедрина, Белінського, Добролюбова, Золі, Фльобера, Спенсера, Лясаля, з українських Драгоманова, Мирного; це була лектура, що вводила нас у новий світ і неначе молотом пробивала провази в тій кам'яній стіні, яку покляло перед нами тодішнє публічне виховання і гнила, бездушна рутенщина. Спосібнішою і ширішою молоді не могла вдоволити і та українщина, що панувала серед львівської громади й обмежалась на слабеньких, чисто формальних і то дуже рідких та нечисленних маніфестаціях. Школа Івана Франка навчила її інакше розуміти українофільство, показала правдивий зміст його, а сильна без-

пощадна критика Драгоманова поглиблювала його ще більше і викликувала реакцію проти формального українства, яким проявлялося воно досі в Галичині.

Під тими впливами відчулася у нас формація тих основ, на яких опісля оперли ми нашу працю і діяльність у дальшій житті.

В тім часі саме видав був Франко разом з Мих. Павликом два випуски „Громадського Голосу“, а дальше дві спорі книжки: „Дзвін“ і „Молот“. Все те конфіскувала прокуратурія, однак видання ті все таки кружляли серед нас і читалися з живим зацікавленням. У половині 1879 р. розпочав Франко видавництво „Дрібної Бібліотеки“. Університетська молодь цікавилась живо тим видавництвом і ширила його по краю; деякі з нас підпомагали його і працею і матеріально. Я переклав за порадою Франка Добролюбова „Авторитет у вихованні“ і доставив фонди на наклад цього випуску „Дрібної Бібліотеки“. В другій половині тогож року задумали ми періодичне видавництво у формі літературно-наукового журналу. Журнал мав називатися „Нова Основа“, як редактор мав підписувати його тов. Жидівський. Та справа того видавництва скінчилась на видрукуванні проспекту, до видавництва не прийшло з недостаті фондів.

Між моїми товаришами в університеті було тоді на правничім відділі спеціально багато українців, і то таких, що з них опісля вийшли люди, знані з своєї публічної діяльності в різноборних напрямках. На однім році зі мною

були між іншими товариші: Андрій Чайківський, Андронік Могильницький, Степан Федак, Кость Левицький, Лев Гузар, Станислав Мучаківський, Ярослав Ільницький, Теофіл Макух, Гнат Дзерович, Денис Партицький, Володимир Навроцький, Осип Ганкевич, Євген Мартинець, Грабовенський, Сидір Британ, Василь Полянський, Юрій Шмириковський, — ті всі українці, що належали до „Дружного Лихваря“. А крім них з москвофілів, або їм близьких: Василь Лагола, Теодор Олексевич, Осип і Денис Грабінські, поза ними були ще деякі інші, що належали до „Академического Кружка“. В порівнянні до числа польських студентів було це число невелике, та в порівнянні з числом русинів на інших роках і виділах — значне. Університет мав характер польський. На правничім відділі викладали по українськи лиш д-р Олександр Огоновський цивільне право — як надзвичайний професор і д-р Іван Добрянський кримінальне право — як приватний доцент. Та їх викладів слухали щойно на третім році. На філософичнім відділі викладав по українськи лиш д-р Омелян Огоновський українську літературу і пару семестрів також д-р Шараневич українську історію. Однак викладав останнього не викликували ніякого зацікавлення. Які були тоді українські виклади на богословським відділі, нині вже не тямлю. Ми мусіли в перших двох роках слухати на правах виключно польських викладів з винятком німецького права, яке викладав ще по німецьки старий проф. Буль (Buhl), одинокий епігон ко-

Гігієна у своїй основі —
здоровий віддих ще й зуби здорові!

вживайте

Пасту **Odol**

В 25-ліття ідейної праці для народу.

Ювілейне свято Т-ва „Відродження“ у Львові.

По закінченні програми відбулися дня 25. п. м. у Львові, а мабуть і в цілому краю, ювілейні свята тверезості. Сто літ минає, від коли на наших землях заговорили перші слова тверезих правд, двадцять літ з того часу, як до боротьби з одурманюючими отрутами стали організовані ради відродження. Саме тепер Українське Протверезотельне Товариство „Відродження“ мало докласти святкувати свята тверезості, таї само влаштувало таке свято в залі „Української Бесіди“ у Львові. Рівночасно, як про це заздалегідь у пресі й афішами громадянство повідомлено, відбулася епіка ювілейних викладів у численних товариствах та установах. На жаль, не всі вони через спротив Городського Староства мали спороку відсвяткувати Ювілей Тверезості, як про це була агадка в пресі.

Офіційне свято, влаштоване Головною Радою „Відродження“, відбулося в поважному, діловому настрої численної зібраної публіки. Зала прикрашена образами й таблицями, що наглядно засвідчують лихо алкоголізму. На столах аражі сиділи „Відродження“, що з них два останні: книжечку „За тверезість“ та кишеньвий календарець на 1935 р. радо купувала публіка при вступі на сцену.

Свято започаткував привіт голови Товариства д-ра Софії Парфанович. У ньому вона запросила гостей до участі в тому скромному святі, бо на торжественніше і святочніше з причини важких часів, зокрема важких для „Відродження“, важко було здобутися. Змудуючи теплим словом відродженецьких співробітників і борців за тверезість, розсіяних по всьому краю, піднесла з призначенням прихильне відношення до абстинентського руху цілого громадянства. Зокрема підкреснула прихильне відношення церковної влади, що рішила підчинити собі круги духовних та вірних вівати до святкування свята тверезості та співпраці з „Відродженням“, далі численні товариства, що оголосили свою участь у викладовій акції. Опісля оголосила померлих членів і борців за тверезість, при чому публіка вшанувала їхню пам'ять повстанням а місця.

Після того відчитано привіти, при чому переважали привіти від закордонних протверезотельних міжнародних і національних централів: з Лозани, Парижа, Берліна, Відня, Копенгаги.

лишнього німецького університету. Деякі з нас, особливо свідомі українці, записувалися також добровільно на виклади української літератури д-ра Ом. Огоновського. На третім році слухачі українських викладів цивільного і кримінального права всі русини без різниці партій. Урядова мова в університеті була виключно польська. Про будь-які мовні права в університеті ми тоді ще не мріяли, тим менше про український університет. Нашим бажанням було що-найвище збільшити число українських катедр. Про це говорили ми часто й апелювали до товаришів, щоб приготувалися до доцентури з цивільної процедури; та й це було без успіху, бо польські професори його не допустили до того.

З інших товаришів, що були тоді в університеті на інших роках різних виділів, заслугоують на згадку з українців правники: Осип Білинський, Олекса Танякевич, Володимир Лукич-Левинський, Іван Белей, Іван Рудницький, Василь Ділошак, Андрій Кос, Роман Сосновський, Ярослав Кулачківський, Олександр Кмітківський, Олександр Дідишський, Теофіл Корнатовський, Кость Бобикевич, Іван Матівак, Броніслав Старенький, Іларіон Грабович, Ілля Кокоруд, Юліан Стефанович, Володимир Маслак.

Якисьбудь конфліктів між молоддю руською і польською в університеті тоді не було (Далі буде).

Ширіть наш часопис!

Загребу, Варшави й инш. Привітів а краю наспіло обмалю.

Опісля був виступ д-ра Івана Раковського Прелетент — сеніор нашого руху та один з головних основоположників нашого товариства — виступив глибоко продуманий та претарно уложений реферат, у якому начеркав історію алькоголізму та боротьбу з ним серед українського народу. Через братство тверезості — до відродженецької організації; далі через організовану працю, племісити та поширення мережі відродженецьких клітин — аж до найновіших днів — важких зусиль та важких добутоків теперішнього проводу „Відродження“. Далі прелетент засував суть лиха алькоголізму та пояснив необхідність

українського народу боротися з одурманюючими отрутами. Вкінці подав пляни праці „Відродження“ на майбутнє: поширення сітки відродженецьких осередків, розбудова видавництва, збільшення числа членів, улаштування членів і відродженецьких харчівень, улаштування музею де найшли би приміщення всі предмети, що мають зв'язок з протверезотельною боротьбою, втілення до праці цілого громадянства. До цього останнього закликав гарячими словами зібране громадянство, що нагородило його слова рясними оплесками.

Подякою зібраним за приваїсть голова „Відродження“ д-р С. Парфанович замінула це скромне, але поважне ювілейне свято.

Товариство Письменників і Журналістів ім. І. Франка

про невідповідку пресову полеміку.

КОМУНІКАТ I.

Рада Т-ва Письменників і Журналістів ім. І. Франка на своєму засіданні 25. листопада 1934. одноголосно прийняла таку постанову:

1) Рада Товариства з жалем стверджує, що в останньому часі ведеться інколи на сторінках української преси полеміка, яка приймає невідповідний особистий характер. Така полеміка своїм тоном не відповідає поважним завданням українського журналіста та загальній нинішній національній ситуації, що вимагає можливо найбільшій консолідованості.

2) Тому на будуче Рада притягує до відповідальності тих своїх членів, які переступлять межі загально прийнятих журналістичних

Ніхто не обмежує Вашої особистої свободи. Можете підписати довільну скількість позички Рідній Школі. Кожна позичка по 25 зол.

форм, доручить нападеному не відповідати не образливую статтю, зате від себе видасть відповідний комунікат.

За Рад Товариства:

Роман Купчинський, Д-р Мирон Коновалець, голова, секретар.

КОМУНІКАТ II.

На підставі постанови з 25. п. м. Рада Товариства Письменників і Журналістів доручає ред. І. Кедринові-Рудницькому не відповідати на статтю ред. д-ра К. Івана Гладилевича у 43 числі „Українського Голосу“ п. н. „Виступ п. Кедрина проти гетьманців у польському журналі“, тому, що автор ужив у тій статті проти І. Кедрина нічим неумотивованих образливих закидів.

За Рад Товариства:

Роман Купчинський, Д-р Мирон Коновалець, голова, секретар.

3 нашої кооперації.

ВЛОМИ ТА КРАДЕЖІ ПО НИЗОВИХ КООПЕРАТИВАХ.

„Господарсько-Кооп. Часопис“ з 25. п. м. містить статтю п. н. „Повинні вломів та крадіж і наша самооборона“. В цій статті закликає автор низові кооперативи до самооборони проти вломів та крадіж, які в останніх часах перемилися в деяких округах у систематичне винищення кооперативного майна. Напр. у районі Окружного Союзу в Коломиї в останнім місяці заготовлено 14 вломів до кооператив на суму майже 5.000 зол. Подібні вісти приходять з району Жовква. Виглядає так, що злочинці використовують тяжке положення кооператив, а може й діють під намовою ворогів кооперації. Поліції не вдалося досі ні в одному випадку викрити злочинців. Тільки дві з обкрадених кооператив у коломийському районі були обезпечені в „Дністрі“, тимсамим майже авесь викрадений маєток пропавший. „Г.К. Ч.“ закликає кооперативи обезпечувати своє майно від крадіж та вломів, забезпечувати сильно кооперативні домівки у крати та відповідні замки і настановлювати нічні варти біля кооператив з їх членів.

НОВІ УКРАЇНСЬКІ КООПЕРАТИВИ.

Рішенням Дирекції РСВК з дня 13. листопада п. р. прийнято в члені Т-ва такі кооперативи: 1) „Одроджене“ („Відродження“), госп.-спож. кооп. з обм. відповід. — Ісесвіч (пов. Луцьк). 2) Кооп. „Єдність“ з обмеж. відпов. — Звір. 3) Госп.-Торг. спож. С-ка „Єдність“, кооп. з обм. пор. — Майніч (пов. Самбір).

Рішенням Дирекції РСВК з дня 15. XI. п. р. прийнято в члені такі кредитові кооперативи: 1) „Наша Поміч“, кзів. Гай Ничині (пов. Дрогобич). 2) „Українська Християнська Каса“ кзів. Жовква (пов. Жовква). 3) „Відродження“, кред. кзів. Городиця (пов. Копичинці). 4) „Районова Рай-Файзенка“, кзів. Кукизів (пов. Львів). 5) „Каса Позичкова і Шадича“, кзів. Сідець (пов. Перемишль). 6) Шадн.-Кред. Каса „Селянська Спідка“, кзів. Бишів. 7) „Українська Райфайзенка“, кзів. Волиця Комаров. (пов. Скаль). 8) Шадн.-Кред. С-ка „Надія“, кзів. Паушівка (пов. Чортків).

ЗАГРОЗА ВИКЛЮЧЕННЯ З ЧЛЕНІВ Р. С. У. К.

Р.С.У.К. від двох літ послідовно переводить протиборгову акцію серед кооператив. Після наказів, анкет, доручень при ревізіях та упіменів Р.С.У.К. не здержується навіть перед виключенням зі своїх членів тих кооператив, які вперто не пристосовуються до його доручень і замість застановити зовсім борги, ще їх збільшують. В останнім часі Р. С. У. К. загрозив 42 таким кооперативам, в яких борги в 1934 р. зросли, що на випадок, коли вони до кінця ц. р. не здержать боргування, поставити на найближчій засіданні Ради Р.С.У.К. внесок виключити їх з членів Р. С. У. К.

ДРОГОБИЧЧИНА ПРАЦЮЄ.

Дрогобицький кооперативний район виказує назагал добрі успіхи а праці. На 28 провірених в останнім часі кооператив для загального закупу і збуту прибуло від останньої ревізії 240 нових членів, борги зменшилися на 6.38 проц., денні торги збільшилися на 18 проц. 16 кооператив працює з білянською надлишкою на квоту 2.769 зол., 12 зі стратою. Причиною страт є головню відписаних нестягальних боргів і касових та товарових манк. Болотками кооперації в Дрогобиччині все ще є товарів та касові манка, які доходять до 3.000 зол. Вправді всі вони забезпечені векслями та умовами, однак все таки шкодять кооперації і цей боляк треба конче но усунути. — Кредитова кооперація в Дрогобиччині теж працює з успіхом. Оборотові фонди 18 кредитових кооператив зросли на 9 проц. завдяки ощадливістевним вкладкам, головню дрібні ой ощадливісті. На вкладах дрібно ой ощадливісті ці кооперативи мають 12.761 зол., себто четвертину усіх ощадливістевних вкладок

8. Л

КОЖНА УКРАЇНСЬКА УСТАНОВА:

читальня, кооператива, кружок „Р. Ш.“, Со-кіль чи Луг — повинна заабоунувати д-а сво-їх членів „Діло“. Видаток, заожений на передплату „Діла“, оплатиться кожному товариству стовницею.

МІСЬКІ ТЕАТРИ В СЕРЕДУ 28. XI. 1934.

Великий Театр

Нині з причини генеральної проби нечинний.

Закон останній раз

„Мархолт“

Нині у Театрі Ріжнородностей

Гумор верховодить сміх і гумор, бо з Великого Театру перенесена знаменита фарса Гріольда і Баха

„Під примусовою управою“

Спробуй задержати повагу через всі три дії. Рішучо не вдається

Не хви-
лини
відпо-
чинку!
Треба
сміятись

Виклади заходом „Українського Т-ва Прихильників Мистецтва і АНУМ.“

Сучасне українське малярство і його шляхи.

На цю тему відбувся у минулу суботу відчит Павла Ковжуна в залі „Бесіди“, улаштований заходами Т-ва Прих. Мистецтва і Асоціації Незалежних Українських Мистців. На відчиті було багато добірної публіки і він викликав живе зацікавлення, бо в нас нема майже ніякої літератури з того предмету.

П. Ковжун представив початки сучасного нашого мистецтва та перші спроби його світової організації. Вже у 80-их роках минулого століття наші мистці заснували в Петербурзі (українських мистецьких осередків тоді ще не було) першу групу для плекання українського мистецтва. Були там наші передові мистці старої генерації, що ще подекуди досі працюють — С. Васильківський, М. Самокиш, В. Сластьон, П. Мартинюк і ін. Деякі з них, як Васильківський, а ще більш Самокиш, що й досі працює, мали величезні успіхи, їх твори розкуповували в чужі музеї, приватні збирачі, мали вони й великі державні замовлення. Іздали вони й багато по світі, не лиш по Європі, а й по Азії й Африці, асеж світлих могли, ті мистці працювали для рідного мистецтва. Васильківський і Самокиш видали гарні праці про українську старовину й орнамент та дуже часто брали темами своєї творчості український побут і історію.

Обік тих малярів працювали й ін. Ужакевич, М. Лимоненко, К. Трутовський, Ковшенко, Ярошенко, Костанді, Судковський, Орловський, Кулябін, Святославський, а в Галичині К. Устиянович — щоб лиш згадати найвидатніші імена.

Згодом, із зростом українського національного життя, розвинулась і культура. Паралельно із генерацією видатних письменників, як Франко, Вороний, Коцюбинський, Винниченко, Левицький, Олесь, — появляються мистці, що силою свого мистецтва стоять обік них. Це в першу чергу Ф. Красицький, І. Труш, М. Сосенко, І. Шулга, М. Дяченко, О. Новаківський, брати В. і Ф. Кричевські, І. Івасюк, О. Кульчицька, П. Холодний, Замирало, Левченко, Яремич, Ждаха, Минастирський, Северин, Бурачок і ін. і найвидатніший

із них, О. Мурашко, якого твори знаходяться у багатьох музеях Європи й Америки. Ф. Кричевський був офіційним малярем підчас коронації при англійським дворі, а його брат Василь одержав чимало нагород по Європі й Америці. У тому ж часі починається тривкий, історичного значіння зв'язок між Придніпрянщиною й Галичиною. На Україні виступає Труш, Івасюк, Кульчицька, пізніше М. Войчук і В. Касія, а до Галичини приїжджають Северин, Масляників, Жук, Гаврилко, Кричевський, Красицький, дослідник мистецтва Щербаківський, Новаківський, Холодний і інші. Згодом обидві впливи вирівнялися зовсім й українське мистецтво набрало окремого стилістичного характеру. Взаємний вплив зрівноважився згодом ще більше, коли революція й еміграція причинялась до ще більшої винятності мистецьких сил.

Стилістично — перед війною панував у нашому малярстві певний імпресіонізм, але під впливом Заходу уже позначились деякі нові течії, з майстрами світового розміру згадаємо зпоміж них такі імена, як Д. Бурлюк, О. Архипенко, О. Грищенко й О. Шевченко, що переважно працювали поза межами України, не могли в тодішніх обставинах знайти для себе змоги для праці дома. Однак саме тому вони поширили вузькі рамки нашого мистецтва і вивели його на світові шляхи. Вкінці по війні дійшло наше мистецтво до свого повного вислову. Появились течії, що працюють до кристалізування нашого малярства чисто малярськими способами, та інші, що змагаються до великого монументального стилю. Заснувалась перша Академія Мистецтв у Києві (1917), українські малярі поширили свої впливи й на міжнародній арені, за ними вистави по всій Європі й поза нею, і всі чільні світові музеї, від Нью Йорку до Токіо мають їх твори.

Сьогодні працює в ділянці малярства на землях України й за кордоном зберх 100 свідомих себе малярів.

Відчит ілюстрував присутні численними знімками на екрані.

Станіслав Стемпкович Магазин і робітня ФУТЕР

порукає на міру футра жіночі, мужеські і дитячі. — Всілякі напрями. — Ціни значно знижені. 41/82 9-10

Мін. Саймон радить з регентом Югославії.

ЛОНДОН, 27. 11. ПАТ. Мін. Саймон відбув учора нараду з регентом Югославії кн. Павлом, який приїхав на шлях кн. Марини з кн. Кенту. До тієї наради приважують велику вагу. Перед нарадою відбулося засідання англійського кабінету, на якому обговорювали конфлікт між Юго-

славією і Мадярщиною. Кн. Павло дуже побоюється за хід подій, коли Югославія не одержить від Ліги Націй сатисфакції. Урядові кола кажуть, що положення дуже трудне і слід до нього підходити дуже обережно.

Наради в Женеві над конфліктом Югославії з Мадярщиною.

ПАРИЖ, 27. 11. ПАТ. Мін. Ляваль відбув учора нараду з мін. Титулеску над змістом меморіалу Югославії. Алас запевняє, що французький уряд пропонує великим державам проект міжнародної конвенції про боротьбу з тероризмом. Крім того обговорювали справу східного пакту і зближення між Францією та СРСР.

Всі ці справи мін. Ляваль обговорить ще з турецьким міністром Тевфік Ружді-Беем, який приїхав до Парижа. По конференції з мін. Лявалем

мін. Титулеску відбув ще нараду з генеральним секретарем на Ке д'Орсеї Лажером і відїхав до Бухаресту, де прибуде теж большевицький посол Островський. Ружді Бей виїде до Берліна, опісля до Женеви.

„Експельсіор“ пише, що Франція і всі народи намагаються намовити Білгород бути поміркованим. Треба тільки, щоб Англія та Італія пригадали Будапештові бути примирливим.

Закордонна політика Фінляндії.

ГЕЛЬСІНГФОРС, 27. 11. ПАТ. Підчас наради над бюджетом міністерства закордонних справ у парламенті відбулась довша дискусія над закордонною політикою Фінляндії. На закиди ріжних послів відповідав міністр закордонних справ Гакцель. Міністр заявив, що Фінляндія вдоволена теперішніми кордонами і бажає жити мирно. Витав з вдоволенням пакт прибалтійських держав, який зміцнить незалежність Латвії і Литви. З СРСР Фінляндія вдержує добрі взаємини. Однак большевицька преса розсилає неправдиві вістки, по цілому світі, начеби Фінляндія враз з Японією хотіла наважити на СРСР і тому хоче припинити до протибольшевицького фронту скандал.

навські держави і Німеччину. Такі самі вістки подає преса інших держав. Ці вістки підсунув Фінляндії бажаючий зломити мирні договори, Фінляндський уряд не відповідав на ті вістки тому, що вони абсурдні.

Міністр відгукнувся, що Фінляндія вивозить найбільше товарів до Англії. Вивіз до Німеччини теж зріс. Велике значіння має теж торговельний договір зі Злученими Державами. Збільшений привіз зі Швеції не дає ще підстав звинувачувати торговельний договір. Теперішня хвиля невдоволення на заключення договору з СРСР, хоча вивіз збільшився з 50 на 70 мільйонів фінських марок.

Польща продає Німеччині жито.

ДАШІГ, 27. 11. ПАТ. „Дашіг Цтс“ повідомляє, що розмови представників Польщі та Німеччини в справі закупки польського жита для Німеччини покінчилися 24. листопада. На основі порозуміння польські державні промислово-збіжжєві заведення мають доставити в найближчих місяцях Німеччині 120.000 тон жита. В цілєкості мають вивезти з Дашігу 70—80.000 тон жита, яке є в магазинах. Часопис згадується, що ціна жита піде в гору.

Розв'язали союз в поїспов'дних громад.

БЕРЛІН, 27. 11. ПАТ. Пруський прем'єр Герінг видав розпорядок, яким розв'язав союз усіх вітних віроїсповідних громад у Прусії, а майже скорішкучав. У мотивах сказано, що членами союзу були прихильники розв'язаних комуністичних і марксистських організацій.

Революція в Перу.

ЛІМА, 27. 11. ПАТ. У столиці і на провінції вибухла революція. Урядові війська арештували 200 повстанців.

14 ДЕШЕВИХ ДНІВ

30% знижка цін на всілякі блаватні і повняні товари у фірмі Галицький Магазин Новин Львів — вул. Галицька ч. 15.

Літвінов прес дником Ліги Націй.

ПАРИЖ, 27. 11. ПАТ. Алас повідомляє з Женеви, що на випадок уступлення мін. Бенеша, пресдником Ради Ліги Націй підчас наради на атентат у Марсель буде ком. Літвінов.

Будують шість нових кораблів.

ТОКІО, 27. 11. ПАТ. З урядових джерел повідомляють, що м-ство моринарки поручило в рамках бюджету на 1935 р. вибудувати в доках у Сасебо шість нових кораблів, призначених до боротьби з підводними човнами. Кораблі ці мають містоти 600 тон і озброєні в скорострілі та метачі торпед. Крім того Японія вибудує нові одиниці воєнної флотії загальної містоти 30.712 тон.

Ні п'яни землі для жидів.

Конфлікт арабів з жидями.

БРУСАЛІМ, 27. 11. ПАТ. У Бершефі відбулась нарада з почину і під проводом великого муфтія Брусалиму Гадж Аміна ель Гусейна. У нараді взяли участь бедуїнські шейхи і місцеві представники арабів. Присутні на нараді склали присягу на меч і корону, що не віддадуть жидям своїх ґрунтів. Крім того рішили домогатися слити жидівську еміграцію до Палестини і заборонити жидям купувати ґрунти.

Новий конфлікт в Арабії.

БРУСАЛІМ, 27. 11. ПАТ. З Джеди повідомляють, що між королем Ібн Савдом і володарем Бмену імамом Бчією дійшло до конфлікту знаслідок гарячкових зброєнь Бмеу, куди наводять більші транспортні зброї. Ібн Савд вислав гострий протест кажучи, що зброєння Бмеу загрожують мирові Арабії.

АТЕНТАТ НА ЦІСАРЯ МАНДЖУКО.

П'ять членів китайської тайної організації „Патріотичне Об'єднання для визволення Китаю“ виконали бомбовий атентат на манджурського цисаря Пуї у хвилині, як він оглядав біля Муклену форти. Від вибуху бомб були ранені кілька манджурських достойників. Пуї врятувався. Всіх атентатчиків зловили. Негайно відбувся військовий суд і їх усіх повісили.

Китайці в дбили японський наступ.

ПЕКІН, 21. 11. ПАТ. Півурядові китайські джерела повідомляють, що наступ японських військ у провінції Шагар відбили китайські війська з великими втратами для японців. Японці мусіли відступити.

ПО ШИРОКОМУ СВІТІ.

— Провідник комітету трьох барон Альо-зі відбув нараду з німецьким амбасадором кажучи, що комітет не може протягати своєї праці. Тому домагався внясення спірних справ басейну Сарі.

— В Астурії військо найшло металеве пуделко, закопане в землю з 1.055.300 пезетів, які загарбали повстанці в еспанським банку.

З кінової хроніки.

Європейський Голівуд. Англійська фільмова продукція старається всіма засобами увільнити весь фільмовий світ від гегемонії Голівуду й оснувати в Англії столицю кінематографії для Європи. Європейським Голівудом має стати містечко Ельстрі. Побудували вже там великі ателіє, а що найважливіше: підписали контракт з найвідомішими режисерами світа: Е. Любічем, І. Мудальстоном (реалізатором фільми „На заході без амін“), Рене Клером і А. Кордою, що відразу вже працює в Ельстрі. Небавком усі найкращі режисери найдуться в Англії.

Цікавий процес. Городський суд у Москві присудив товариству „Востокфільм“ виплатити торговельним селянам 18.737 рублів. Суть процесу така: „Востокфільм“ робив знімки до фільми „Вітер на високорівні“. Режисер заангажував до знімок місцевих селян. За три місяці 460 людей пройшло перед об'єктивом кінооператора. Крім цього селяни-актори гостили в себе учасників експедиції, давали їм свої історичні строї. Заплатити за це все обіцяв режисер разом по закінченні знімок. Однак опісля не заплатили їм нічого: ні за знімки, ні за строї, ні за харчі. Нейор московський суд приневолив „Востокфільм“ виплатитись із зобов'язань.

Усім післяплатникам

нашого часопису, що на одержанні пригадки не відгукнулись, **здержимо висилку часопису і почнемо їх оголошувати як шкідників української незалежної преси.**

НОВИНКИ

— Василь Гресик, веде далі свою кравецьку роботу, при вул. Сикстуській ч. 23. у подвірі III. сходи I. пов. 323 20-2

— Всі купуємо в ф-мі „ІТА“ (давніше трафіка Польського) Львів, Руська 1. (дім Просвіти) тютюнові вироби, приладдя для курців, папір, канцелярське і шкільне приладдя та дрібну галантерію. 628 1-2

— З музичного життя. Фортеп'яновий вечір Гали Левицької відбудеться в неділю 2. XII. в год. 8. веч. в малій залі Муз. Т-ва ім. Лисенки. В програмі: Моцарт, Шопен, Е. Тох, М. Колеска, Лист. Вступ за програмкою. 625

— З Українського Лікарського Товариства. У неділю, дня 30. ц. м. в год. 19. відбудеться у своїй домівці Т-ва при вул. Підвалля ч. 7/1. вечір д-ра О. Філіса: Спроби санітарної кооперативної організації. 627

ИНВАЛІДАМИ УКРАЇНСЬКОЇ АРМІЇ

опікується УКТОВІ, Львів, Потоцького 48. Не забувайте писати туди і свою лепту, бо без помічі українського загалу праця Товариства не може задовольнити 2.000 інвалідів.

— Централь Союзу Українок перенеслась з вул. Підвалля 7 на вул. Сикстуську 44 партер.

— Свято-Академія в честь Федьковича. Ксмілет, що влаштовує Свято-Академію в честь Ю. Федьковича у великому театрі, подає до відомості, що білети на Академію вже продають від сьогоднішнього дня у книгарні „Просвіти“, Львів, Руська 1. Ціна білетів від 3.40 зол. до 0.45 зол. (3.40, 3.10, 2.70, 2.50, 2.10, 1.70, 1.50, 1.10, 0.90, 0.60 зол.). З провізії можна замовляти білети, приславши наперед гроші.

— Нові дзвоник почали урядування. Згідно з новим самоврядуванням законом з 27. листопада ч. р. відшли в свій праві нововибрані львівські дзвоник, які разом із президією міста творитимуть управу м. Львова. Перше засідання президії міста з дзвониками буде в найближчих днях, коли в присутності членів давньої президії міста, яка урядуватиме аж поки місто внутрішніх справ не затвердить нового особового складу.

— Велика земельна власність на ліцитації. Дирекція Т-ва Кредитового Земельного у Львові, оголошила дальші ліцитації 34 земельних дібр у Галичині, з того у Східній: Доляжків пов. Кагуш, Березь Горішній і Нижній пов. Ліско, Визначків пов. Ладичин пов. Тернопіль, Кручеників пов. Могіла, Криволюків пов. Чортків, Острів пов. Золочів, Марківський пов. Сніж, Петанківський пов. Гусятин, Олександрів пов. Борщів, Талків пов. Ярослав, Забороддя пов. Ліско, Сілівський пов. Самбір, Яничків пов. Золочів, Вичківський пов. Чортків, Ми-

лівський пов. Чортків, Воловець пов. Коломия, Виблоків пов. Перемишль, Підбужжя пов. Меліх пов. Рогатин, Вішнівський пов. Меліх пов. Рогатин, Стріківський пов. Золочів, Підгірці, Станіславський пов. Жовква, Нове Село пов. Підгірці, Камінька Волоцька, Липинський, Прятинський пов. Руська і Городок пов. Заліщицький. Ліцитації відбудуться перед нотаріями.

Діабетики! Вироблені на незір'яний сиропи поручаємо прер-жні тисочки, чоколади, торти, дієтичні, вілні від сахарини. „LEBROSE“, Львів, Сикстуська ч. 31, Телефон 35-60.

— Що коштує вугіль. Міністерство внутрішніх справ устійнило остаточну калькуляцію цін вугля в гуртовій і роздрібній продажі. Від цін вугля львів копати на основі цінників конвенції потручується 11 проц. рабату, який дають копальні гуртовим купцям і 4 проц. сконта на випадок термінової заплати готівкою. До обчислених так цін приходить в гуртовій і роздрібній продажі кошт перевозу залізницею залежно від віддалі місцевості, 2 проц. титулом краєвого мандата, 2 проц. страта за порох, 5 проц. титулом загальних коштів і зисків гуртовника і 1.2 проц. промислового податку. Ціна львів копати вугля першого гатунку устійнена на 28 зол. за тону без потручен рабату і сконта. При вищих гатунках т. зв. люксової кістки вільно дочисляти гуртовим продавцям на основі розпорядку міністерства промислу і торгівлі 1.50 за тону. Згідно з так устійненим офіційним цінником ціна тону шлезького вугля першої якості разом з доставкою і знесенням до пізничі у Варшаві є 46 зол., у Львові 48 зол.

— Торговці краденими облигаціями. Перед окружним судом у Львові стали три чорнобріжівки. Пінкас Карніоль, Ігн. Аксельрад і М. Фаєрштайн, змішані в справу крадених облигацій. Перед кількома місяцями вкрадено Тад. Бабенькому із Северинки в потягу, що їхав до Золочева, облигації будівельної позички на суму 3.000 зол. Ті облигації обвинувачені, як кажуть, купили від якогось чоловіка і пробували пустити в рух. Остаточну частину продажі, а решту заставили. А що чиста крадених облигацій були оголошені в газетах, всіх трьох чорнобріжівків арештовано і поставлено перед суд під закидом участі в крадіжці. Карніоля засуджено на 11 місяців в'язниці без припинення, Аксельрада на 6 місяців з припиненням, а Фаєрштайна узявнено.

— Вибух у школі Марії Магдалини. У вівторок в салі 6-ої класи школи Марії Магдалини при вул. Потоцького у Львові був вибух, що зранив 5 учеників. Слідство виявило, що ученик Тадей Мігота приніс зі собою до школи паличок від ручної гранати, який найшов на вулиці. На перерві ученик маніпулював із паличком і спричинив вибух. Детонація була дуже сильна, тому в усіх класах ставився переполох. Науку перевали. Раненого Міготу перевезли до шпиталю, трьом іншим лікарем перев'язав рани в школі, а один ранений втік до дому.

— Застрілив наречену. Перед військовим судом у Станіславові розпочалась нова розправа проти сержанта 26 п. п. зі Львова Томи Рупи за те, що у вересні м. р. перебуваючи в Станіславові, застрілив свою наречену Елеонору Неліньську, українку, пасербицю громадського писаря в Креховичах, Івана Вовчука. Рупа ставав уже раз за раз перед військовим судом у Львові, який засудив його на довічну в'язницю, однак в дорозі надзвичайної ласки трибунал змінив йому цю кару на 8 літ в'язниці. Найвищий суд прихилився до внесенної жалоби невідомості й уневажнив присуд першої інстанції, наслідком чого ведеться тепер у Станіславові друга розправа.

ПОРОШКИ

‘KOWALSKINA’

ВЖИВАЄМО ПРИ ДОШКУЛНИХ

БОЛЯХ ГОЛОВИ

КОНЕЦЬ ЗІ ЗНАКОМ

СЕРПЦЕ У ПЕРСТЕНІ

ФABРUKA CHEM. FABRAC. A. KOWALSKI WARSZAWA

— Краєва хроніка. В Комарниках пов. Турка мешкання Василя Гвоздецького стріляв крізь вікно односельчанин Мих. Комарницький і зранив його тяжко в груди. Мих. Комарницького і жінку Василя Гвоздецького Юлію, з якою він удержував ближчі зносини, арештовано. Нотар у Рожитові Зигм. Стопський зробив допелення на свого канцелярського помічника Вол. Пальчинського за шахрайства 2.500 з л. — В Жулинському пов. Стрий Іван Дармопук убила сажкою свою жінку. Він вернувся із заведення для божевільних в Кудьмаркові, де провів 6 літ. — Львівська хроніка. Арештовано двох австрійських громадян. П. Фельдеса і М. Зінгера.

що мешкали в Краківському готелі і вистягали на великі суми людей, організуючи ніби то прогулянку до Єгипту та Палестини. — Повідомлено поліцію, що по домах у Львові ходять якийсь злодій, що нібито контролюючи мельничкову книжку, краде що може.

— Подружка трагедія склалась в Станіславові 29-літній фотограф Давид Зільбер жив у незгоді зі своєю жінкою, яка сходилась з якимсь Зіслом Цімерманом. З тої причини приходило між чоловіком і жінкою часто до сварки, аж вкінці вона покинула чоловіка і пішла вночі з дитиною до мешкання Цімермана. За нею пішов Зільбер, а тоді Цімерман кинувся на нього з ножем. Дігнав його аж на вулиці і пробив ножем у серце, наслідком чого Зільбер доволікся ще до одної реставрації й тут помер. За душогубом почала гаядати поліція, але на другий день він сам зголосився до прокуратора, що звелів його арештувати.

— Смерть від денатурату. В Мальничях пов. Городок Яг. Павло Байцар затроївся на веселі у Ст. Хміль денатурованим спиртом і в дорозі до шпиталю помер. Місяць передтим у тім самім селі змерла від затроєння денатурату на веселі Павлина Кипашова.

— Власник каменів — вломник. У Тернополі арештували під закидом кількох власників Йоах. Епштайна, співвласника друкарні та власника двох каменів. На поліції Епштайн признався до крадіж.

— Мясники страйкують. Масарі Луцька страйкують від кількох днів. Причина страйку: високі оплати на м'ясній різні. М'ясний уряд нагледив у деякій мірі продаж м'яса.

— За комунізм. Окружний суд у Луцьку засудив Степана Жука з Голочин на 3 роки в'язниці за комуністичну діяльність.

Опозніла продажа — фляселі на біллі 6-65, ваталина 1-60, штрукси і бархані за безцін купити у **БЛАВАТНОМУ БАЗАРІ** ГАНДЕЛЬМАН. — Львів, вулиця Ботівна ч. 12.

— Все нові Каїни. Мешканець с. і ліщини століньського повіту на Поліссі Омелько Леваковець вдарив свого молодого брата, за якого заступився третій брат, 19-літній Трохим: Розп'ячений Омелько вдарив Трохима ножем у лице так сильно, що той, заки прибув лікар, умер.

— З Польщі. Сенат познанського університету припинив на чотири місяці діяльність 8 академічних корпорацій за негативну поставу до відкриття академічного року. — На інкассента перевозової фірми Пулавського у Варшаві напало на вул. Барський кількох озброєних грабіжників і забрали йому течку з готівкою 7.500 зол.

— Великий комуністичний процес розпочався в Ясах. З відчитаного акту обвинувачення виходить, що в січні м. р. поліційні агенти побачили людину, що кинув пакунок до огорожу. Один агент найшов і отворив пакунок, в якому були маніфести революційного змісту. Другий агент арештував того, що кинув пакунок. На поліції він признався, що називається Мілош Янош і є головою комуністичної організації на Буковині. Користуючись його зв'язаннями, поліція арештувала й усіх інших членів організації. Арештовано й Миколая Стоянова, болгарського емігранта, голову обласної комуністичної організації на Буковині. Під його проводом стояли всі інші організації. В його помешканні найдено багатий революційний матеріял, члени, машини до писання, літні журнали, маніфести і т. д. Організацію фінансували Совіти за посередництвом головної централі в Букарешті. Молодь збиралась в мешканні студентів Рашпорт.

— Жидівське походження чеського гимну. Чехословацьке громадянство святкувало недавно 100-ліття чеського національного гимну „Кде домов муй“. Жидівська віроповідна громада в Празі уладила з цього приводу власне свято, бо композитор цього гимну Франц Шкрово був, як зніомляє „Мітедьєвропейське Кореспонденці“, жидом і в роках 1836—45 сповняв обов'язки катора в одній синагозі в Празі.

— Нові лікувальні засоби. Знання у відецьких інтернестичних колах доцент інтеоретич-

хн д-р Ашнер виступив недавно в союзі професорів медицини в Парижі викладав про кризу медичної терапії. Він ствердив, що дотеперішні методи лікування різних недуг часто не допомагають. Зате конституційна терапія показала, що багато недуг, які уходять навіть за невилічні, можна вилікувати комбінацією давніх запиханих і забутих медикаментів. Коли вживають лікувальні методи і поважають науку про лікувальні засоби з новочасною діагностикою й технікою лікування, одержимо зовсім нову систему, що відкриває нові терапевтичні перспективи. Викладач д-р Ашнер зустрінувся французький медичний світ з великим зацікавленням.

— Рівні вістки. В Берліні засуджено фільмову артистку Бригіду Гельм на два місяці в'язниці, що вже вдруге переїхала людину автомобілем сама кермувала. — У Дураці померла мати альбанського короля, 58-літня Садідже. Тіло перевезли до Тірані.

— Осінні недомогання. Осінній холод, дощ, брансонізм проносять у різній формі відбиваються на здоров'ї людини. Одні хворіють на грипу, катар та різні простуди, інші, а саме ті, що терплять або схильні до ревматизму та різних проявів латентних матерій, як по артритизм, у домішній спосіб відчувати віддачу осінніх дощових ревматичних болів загострюються і більшують саме в осінні дні. Переодично відчувати не старші і мало рухливі люди ті, що терплять на хронічний ревматизм, відчувають запалення полеків, коли вживають розігрівальних масажів, які одержують м'язи і поглинають кров'ю і в усвідомлюють всьому зайняти і шкідливі субстанції призначені у м'язах і суглобах хорго організму. — За спеціальним устаткуванням в формі атриски треба призначити такий, до якого лжизмає маси Mesolament-Spleas, яка має в собі складені саліцилові естери, що сильно розігрівають і витягують болю, та які у лічництві в олії та найважливіших чинників.

Нові книжки й журнали.

С. Сіропозко: НАРОДНЯ ОСВІТА НА СОВІТСЬКІЙ УКРАЇНІ. Праці Українського Наукового Інституту. Вапшана 1934. Т. XXII. Стр. 236. Ф. 8-0

ДИВОГЛЯДИ.

САМ СОБІ СИНОМ.

Один купець у Шікаго Томас Стірпе, оженився недавно з жінкою свого сина, який у 1917. р. агітував у війні. Має він 64 роки. Його жінка 34. Закони Зв. Держав не дозволяють на таке подружжя і преси лише на цю тему багато. Стірпе — читаємо — став своїм сином, бо став чоловіком своєї невістки. Коли він матиме дітей, то його син буде одночасно його сином.

НОСОРОЖЕЦЬ СВИДКОМ.

В американському місті Трент (стейт Огайо) один громадянин подав у суд управу звинувачення. До його равин носорожець. Суддя ніколи не бачив носорожця і рішив повістити судову розправу у звинуваченні. Взяли зі собою ляльку і поставили її перед кліткою носорожця, щоб переконатись, як він реагує на людей. Носорожець розсердився і погнав. Оборонець звинувачення запропонував таку саму спробу з живою людиною, але суддя не рішився.

З кіна.

КІНО „КАСІНО“: „ШПИГУН Ч. 13“

Шпигунських фільм бачили ми вже стільки, що треба би насправду доброї шпигунської пєси, яка б не тільки могла нас зацікавити. У цій фільмі, що основана на тлі домашньої війни в Злучених Державах у 60-тих роках минулого століття, є багато сцен, крику, балаканини й стрільбини, але завдяка мало оригінальна. Щораз шпигунка закохується у шпигуна. Шпигункою ч. 13. є Маріон Дейвіс, а відомий Гері Купер не має ніякої замітливої ролі.

У наладтку бачили ми першу рисункову комедію польської продукції п. з. „Пан Твардовський“, дуже примітивну. (ст.)

Дописи.

СЛМВІР

„Святе подумя“ Могома в постановці театру „Заграва“. Для 22. XI. п. р. заглянемо до (забора театру „Заграва“ і дамо на початок пєси: „Святе подумя“ Могома в перекладі В. Блаватського. Пєса одна з модерніших, а глибоким психічним підґрунтям, має як пєси представити різні роди любові. І так: любов жінки до мужа, любов сестри милосердя до свого пацієнта, любов матери до своїх дітей і т. ін. Театр „Заграва“ має інші найкращі сили, тому та товача пєса завдяки об'єднанню ролей неординарними акторами вийшла чудово. Публика, хоч не любить трагедій, повинна була з запертими відкритими стежити за акцією, а особливо очам не то жінки, а й мужина довели, що актористи вийшлися зі свого завдання прекрасно. В „Святому подумя“ впродовж пєси п. Блаватський, грає: п. Соначева паню Табре маму двох синів, з котрим один, жонатий, наслідком випадку в дитинстві втрачає спадкоємний, має жінку жалюбену в йому до краю, яка поспішається для нього і дивляться йому вірна до часу, аж по п'ятьох роках вертається до дому другий син, молодий, який володіє любов'ю до жінки спадкоємного брата. Мати з любов'ю до своїх дітей, батьки посилають жінку і її молодий син, не ставлять перед собою любові до неї молодшого сина, а коли старший син не би про все довідається і не могод його страждання збільшити не вагається дати старшому синові на сонне лікарство у відкритій домі, щоб виворотити його муш. Тимчасом з материнської любові виворотити його від страждань фізичних як позитива, та не допускає до того, щоб його любов до жінки була заморочена свідомістю про аморальні почуття жінки, котрої любов переміняється у співчуття. Тут товачу боляного сина грає п. Блаватський з шпигунки йому мистецтвом. П. Ковальська в ролі жінки паразитки грає теж чудово, виключаючи в аудиторії спочуття до неї засаджено. П. Степанов в ролі сестри службачки дає образ любові до свого пацієнта та почуття обов'язку. У виконанні того обов'язку викликає, хто є дійсний спричинником смерті її пацієнта. П. Павлової в ролі майора, прийшла доми, стану у трудній ситуації: боронити честь дому, жінки, матери в такій поганій ситуації і ролі що виконала з подивляючою скрупулезністю. Також знаменито вийшлися зі своєї ролі п. Боровик, як домашній лікар, рятує честь жінки та матери. Дотворювалися до плоти п. Сердюкова в ролі половець і п. Романчук в ролі брата — Пєса „Святе подумя“, виставлена театром „Заграва“, може мати великий успіх у містах, де публіка більш пимає.

І. Б.

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення платити не відносно

Театри.

Український Театр „Заграва“:

Добромиль: 28. XI. „Тарас Бульба“. 29. XI. „Рай без жінки“.

Великий Миський Театр.

Середа, 28. XI. год. 7:30 Генеральна проба „Господині дівчини“. Четвер, 29. XI. год. 7:30 веч. „Марш“ Абон. 3.

Театр Рівнобородностей.

Середа, 28. XI. год. 7:30 веч. „Під прикриттям зарядом“ Абон. 8. Четвер, 29. XI. год. 7:30 веч. „Товариш“.

Кіна.

АПОЛЬО: Два серії разом: „Нуждарі“, „Париж у вогні“.

АТЛАНТИК: „Маскарада“.

ВАНДА: „Торговці живими товарами“ й „Вася Буряк“.

ГРАЖИНА: „Невидний чоловік“, „Котас, любить, танує“.

КАСІНО: „Шпигун ч. 13“ (Гері Купер).

КОЛСЕЙ: „Чи чар“, ревія „Баби правлять“.

КОПЕРНИК: „Весільна парада“ (Франціза Галь).

МАРУСЕНЬКА: „І шож даві, сіра людина?“ ревія: „Від Оберка до Каріоки“.

МІРАЖ: „Галка“ (з Кепурюю).

МУЗА: „Шойно вчора“.

ПАЛЯС: „Пісню я завойовую світ“.

ПАНА: „Ескімо“.

ПАСАЖ: „Тайна замкненого куфра“ ревія „Світ без баб“.

РАМ: „Чи Людина не дівчина“.

СВІТ: „Діва дівчина“, „Цілунок перед дзеркалом“.

СОНЦЕ: „Син джунглі“.

СТІДІВЕ: „Геть із кіровою“ з Едді Катором і ревія.

УПІХА: „В погоні за місяцем“ і ревія.

ХІМЕРА: „Шірі Темпл“ (Тайна мав'яської Шіри) та Тимієвня Фокса.

Оголошуйтеся в найстаршому укр. щоденнику „ДІЛО“!

Закордонне радіо.

Середа, 28. листопада 1934.

Відень (506,8) 12:00, 13:10, 19:20, 22:50 Концерт, 17:00 Сучасна музика, 2:35 Шубертіві пісні, 20:30 Віденський гумор, Кошиці (259,1) 17:05 Для Закарпаття, Прага (470,2) 19:35 Сальон музика, 15:35 Військ. орх. Агльона (531) 20:35 Спів, Рига (514,6) 17:30 Лотиські пісні, Франкфурт (251) 19:15 Пісні, музика, Гамбург (341,9) 21:00 Година вальсів, Ляйпциг (382,4) 17:00 Старосв. сонати на клавесині, Мінхен (405,4) 14:20 Солісти, Штутгарт (522,6) 18:30 Оп. музика, 21:00 Скандинавська музика, Ленинград (1224) 10:30 „Трубадур“ оп. Верді, 18:00 Військ. і вокаль. більшовицьких опер, Букарешт (364,5) 20:00 Солісти (муз. спів), Будапешт (550,5) 13:30, 17:35 Циг. та сальон. музика, 19:20 Спів, Мільно (363,6) 13:10, 17:10 Камер. музика, Рим (420,8) 20:45 Авд. в честь Пучіні.

Четвер, 29. листопада 1934.

Відень (506,8) 11:00 Трансмісія шлюбу англійського князя Юрія з грецькою княжною Маріною, 13:20, 19:35 Концерт, 17:30 Давня віденська форт. музика, 21:00 Симф. концерт, Кошиці (259,1) 18:00 Для Закарпаття, Мор Острава (269,3) 17:50 Популярні стирійські пісні, Прага (470,2) 11:05 Сальон. музика, 17:20 Пісні, Агльона (531) 22:10 Спів, Рига (514,6) 16:40 Лотиські пісні, Берлін (356,7) 20:30 Вокал. муз. авд. Гайльсберг (291) 17:50 Скрипка, Ляйпциг (35,2) 17:20 Сонати, 18:30, 20:10 Оп. музика, Мінхен (405,4) 14:20 Твори франкофонних композиторів, 17:30 Камер. музика трьох народів, Будапешт (550,5) 13:30 Камер. муз., 17:30 Фортепіан, 19:30 Опера, Мільно (363,6) 11:30 Тріо, 20:45 „Дон Паскале“ ком. оп. Доніпеті, Палермо (531) 20:45 „Адіо Джовінепа“ оп. Петрі та пісеньки, Рим (420,8) 17:00 Вокал. муз. концерт, 20:45 „Джовінепа“ оп. Пончієла.

Львівське радіо.

Середа, 28. листопада 1934.

6:45 Ранішня аудіція, 7:50, 22:0 Реклам. концерт, 11:57 Сигнал часу, 12:03 Метеоролог. вістки, 12:15 Огляд преси, 12:10, 16:00 Концерт сальон. муз., 13:00 Полудн. денник, 13:05 Популярна музика з гр. пл., 15:30 Експорт, 15:35 Біржа, 15:15 Літ. хв. вітру від моря, 15:55 Те-

атр. всячина, 15:45 Лісти від дітей, 17:00 Хор і нар. музика із Серадичини, 17:25 Чому належимо до жін. організації, 17:35 Пісеньки в вик. Софі Тукер (із гр. пл.), 17:50 Спорт. порадник, 18:00 Наука стенографії, 18:15 Скрипковий ревітал, фортепіан, 18:45 Чи існують пєзичні госп. права, 19:00 Арії та пісні (Недбашина, сопр.), 19:00 Арії у супр. форт., 19:20 Акт. гутірка, 19:30 Твори на арфону цитру, Ол. Ропіцького (пісні і гуразьські, лекційські, бойківські та гуцульські), 19:50, 19:56 Спорт. вістки, 20:00 Концерт (Оксана Цурковська фортепіан (спів: Барас бас), 20:45 Веч. денник, 20:55 Як працюємо, 21:00 Шопенівський концерт, 21:30 Літ. хвилини: Рецитатія поезій, 21:40 Концерт Данового хору, 22:15 23:05 Так. музика.

Четвер, 29. листопада 1934.

6:45 Ранішня ауд. 7:50, 22:00 Реклам. концерт, 11:57 Сигн. часу, 12:03 Метеор. вістки, 12:05 Огляд преси, 12:10 Для дітей: Гутірка, пісеньки, 12:30, 13:10 Поранок (муз., спів), 13:00 Полудн. денник, 13:05 З ринку праці, 15:30 Експорт, 15:35, 15:45 Легка музика в грамоф. плнт., 16:35 Пані дома пані в сальоні, 16:45 Лекція фр. мови 17:00 Театр Унії „Небожеська комедія“ Жиги. Красінського, 18:05 Жіночі часописи, 18:15 Концерт: Сонати Л. Бетовена, 18:45 Що читати? (лірика), 19:20 Акт. гутірка, 19:30 Гр. пл., 19:50, 19:56 Спорт. вістки, 20:00 Популярна польська музика, пісеньки, 20:45 Веч. денник, 20:55 Як працюємо, 21:00 Концерт польської муз., спів (Аргасінська), 21:45 Півняння самого себе 22:15 Лекція танку, 22:35, 23:05 Так. музика, 23:45 Літ. хвилини: Тимберт-мандовель.

БІРЖА.

ГРОШІ.

Долар у Львові у приватних оборотах 528:50 зол. У Варшаві бувають такі курси: Лондон 26:43, Париж 34:93:50, Берлін 213:25, Ціріх 171:50, Амстердам 358:30, Прага 22:13, Італія 45:25, Ньюйорк кабели 5:30 1/4, Ньюйорк чеки без трансакції. Золото: Долари 8:91—8:93, Франки фр. 34:30—34:60, Долари 81:70—82:20, Корони 35:80—36:30, Рублі 45:50—46:30. Срібло: Корони 0:30, рублі 1:30, фльорени 0:70.

ЗБІЖЕ.

Ціни парітас Підволочиська львоко Львів від до від до

Висівки житні	7:25—7:35
Висівки пшеничні	8:25—8:35
Висівки пшенич. сер.	7:50—7:75
Висівки пш. мілі	8:00—8:30
Вика чорна	16:00—17:00
Вика сіра	14:50—15:50
Гречка на манго	13:00—13:25
Сіма конопляна	23:50—29:00

Інші курси незмінені.

ШНИ „МАСЛОСОЮЗ“.

„Маслосоюз“ повідомляє, що в дні 27. листопада ц. р. кооперативна платня за:

1 кг. масла, десерового	2:40 зол.
1 л. молока	0:17
1 л. сметани	0:70
1 л. яєць	4:00—4:10

Пастеризоване молоко з доставкою до дому у Львові 1 літра 25 сот.

Тенденція на масло, молоко і сметану сильна, на яєця вдержана.

В дні 26. листопада ц. р. платня за літру сметани 0:70 зол.

Маслосоюз повідомляє, що від 27. листопада ц. р. не купує ніякої птиці аж до відкликання.

ОПОВІСТКИ.

Ширші сходини Кружка Р. Ш. із Галич оарвінок у Львові, вул. Мокнацького 12. відбулися дня 28. XI. 1934 (середа) в год 6-тій веч. На порядку сходин реферат д-ра Н. Сімовича: „Осінні Юрій Федькович“. Участь членів обов'язкова, гостям раді. 7:17 1-2

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

ЗВІЧАЄ Ч мудрих людей, всі купують фінансові мужеські піжамки 8:30, жіночі 9:50, дитячі 4:50, лише у відомій фабриці біля „Пав“, Синьстутська 1. 234 30—30

ФРИЗІЕРКА спосібна, сирота, приходить до хати чесати. Зголошення „Діло“ під „Фризієрка“. 626 1-2

ЦІННИК ОГОЛОШЕНЬ У ЩОДЕННИКУ „ДІЛО“.

Розмір часопису: 3 текстові шпальти і 4 оголошеневі шпальти.

кн. осношпальтовий або його місце в рубриці оголошень зол. 0.35
одношпальтовий в тексті і новинах 0.60
на першій сторінці 0.80

Дрібні оголошення від слова:

матримоніальні і приват. кореспонденція по зол. 0.15
купно, продаж, винаєм і т. п. 0.10
шукаючи праці 0.07
слова тонкими друком подвійно.

Остання сторінка 1/1	зол. 1.50—
1/2	2.50—
1/4	1.30—
1/8	0.70—